

umødvendige Byrder og tilføier dem umødvendige Tab ved Forsøg, ved Experimenter, som dog maatte vise sig slet ingen Berettigelse at have.

C. Ravn: Det er kun nogle faae Bemærkninger, jeg skal tillade mig. Jeg vil først vende mig til den høitærede Minister. Han gjorde mig Bekreftelser, fordi jeg havde fordybet mig for meget i Enkelthederne i Lovforslaget. Det kan jeg ikke forstaa, thi jeg har gjort den Erfaring i den sidste Tid, at den høitærede Minister i Grunden gjerne holder af at boltre sig i Enkelthederne, især naar det er paa Landjorden, men det kan jo være, at da dette nu er i Vandet, er han ikke saa godt hjemme der. Jeg skal derfor, indtil han faar bedre Bænd i sin Skude, unblade at komme dybere ind paa det, naar jeg undtager et Par enkelte Bemærkninger. Den høitærede Minister mente ogsaa, at jeg vilde differe ham, hvordan Loven skulde se ud. Det kunde aldrig falde mig ind; men hvad jeg bestemte fremsatte, var de enkelte Hovedposter, som jeg mener en Fisserilov maa indeholde, for at disse kan komme ud, og altsaa det, som jeg kan gaa med til. Jeg synes tværtimod den høitærede Minister maa være mig taknemmelig for, at jeg siger det rent ud i Stedet for at komme med forskjellige Talemaader, for at man, naar jeg kom til at stille Vædringsforslag kunde komme til at sige, at det var slet ikke det, man havde ventet. Jeg fremsatte det saa bestemt, for at Ministeren kunde vide, hvad jeg kan gaa med til. Den ærede Minister mente ogsaa, at der i det nuværende Lovforslag var gjort saa store Indrømmelser, at endogsaa jeg havde tilstaaet, at der var gjort Indrømmelser. Det er sikkert, der er gjort Indrømmelser, der er i dette og det næstsidste Forslag imødekomet nogle og fyrrertyve af de — saavidt jeg husker — nogle og halvfjerdsindstyve Vædringsforslag, som Udvalget i sin Tid stillede. Men det har jo ikke meget at sige; thi naar disse Vædringer kun dreie sig f. Ex. om, at Sommerne skulle være 7 eller de skulle være 6 Tommer for at kunne fanges, eller den Slags, er det virkelig ikke Vædringer, som have Noget at sige. Spørgsmaalet er, om der ikke netop i de Vædringsforslag, som endnu ere tilbage, ligge de Principspørgsmaal, som vi maa

holde paa, inden en Fisserilov gaar igjennem. Jeg kan sige den ærede Minister, at i det, jeg fremsatte laa Tilstrækkeligt til, at jeg nok kunde sige, at der kunde være en Del endnu i Veien. Nu mente rigtignok det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage), at det var overmaade Tidt, der laa os imellem. Det skal vise sig. Dersom det ærede Medlem er tilbøielig til at optage et sagligt Arbejde paa det Omraade og vil gaa ud fra det, jeg fremsatte forleden Dag, og som jeg veed, at en stor Del af Thingets Medlemmer er enig med mig i, er jeg overbevist om, at vi nok kunde arbejde sammen. Det have vi gjort før. Jeg generer mig ikke for at arbejde sammen med Enhver, der vil samme Maal som jeg, naar vi blot kunne naae et Resultat. Altsaa Indrømmelserne i det Hele fra Ministerens Side ere ikke store nok endnu; der maa flere til — det er min Overbevisning — for at dette Lovforslag kan gaa igjennem. Med Hensyn til Affattelsen af Vedtægterne mener jeg, at det maa ikke staa saadan i Loven, at de blive at vedtage: thi deri ligger et Paalæg, deri ligger, at nu skal det være. Jeg maa holde paa, som det ærede Medlem for Næstved (Beth), at det maa overlades til Fisserne, om de ville have Vedtægter, ligesom ogsaa Affattelsen maa ligge hos dem. Jeg synes da ogsaa, at naar man siger: Ministeren faar Ret til at stadfæste dem, ligger deri en Betryggelse for Ministeren, thi dersom det skulde hælde, at der i disse Vedtægter, efter at Ministerens Kontrollør har været med og som Formand ledet det Hele, dog var bestemt Noget, der f. Ex. hindrede, at andre Fisserere kunde have samme Rettigheder i samme Fjord, altsaa gav et Monopol for de omboende Fisserere, eller lignende Ting, da staar det jo i Ministerens Magt at sige: Den Vedtægt kan jeg ikke stadfæste. Saa bliver det ved det Gamle indtil videre det vil sige, indtil Ministeren og Fisserne kunne enes om Noget, som de fra begge Sider kunne anse for rigtig. — Til det ærede Medlem for Thisted (Sagd) skal jeg kun sige, naar han bebrejdede Udvalget, at man havde fordybet sig i alt for mange Vædringer og Smaating, at dersom han stod i det samme Forhold til Regjeringen som vi, vilde han bære sig ligedan ad. For at en Sag skal kunne gaa igjennem her, maa der være et